

OBSAH

Kniha první. (Kap. 1 — 3)

Naše duše není založena na podkladě rozumovém, ale i citovém. Statický rozum se svým abstraktním aparátem pojmovým není s to nás pozvednouti do úrovni nepodmíněna. K tomu je potřebí intuice a kontemplace. Rozpor moderní kultury. Oblast kvantit a oblast kvalit. Kvality nelze vykládat kvantitami. Filosofie podmíněna (relativismus, fikcionismus, ilusionismus a jeho představitelé, zvl. Comte a Mill) a ne-podmíněna. Vykojení vírou . . . . . Str. 1—15.

Kniha druhá. (Kap. 4 — 6)

Existence nepodmíněné úrovni pomyslné. Kantovo odmitnutí intuitivního poznání a připuštění jeho možnosti u filosofů pokantovských. Fenomenologie lidské osobnosti: s jedné strany zachycuje svět daný, se strany druhé směruje k uskutečnění toho, co má být. Transcendentální vědomí citové a rozumové. Orgánem kvalitativní oblasti krásy, tlumočníkem umění. Teorie poznání. Metoda dialektická nástrojem dynamické filosofie kritické, metoda intuitivní nástrojem statické filosofie dogmatické. Ocenění obou. Zákon čtyř stadií . . . . . Str. 15—36.

Kniha třetí. (Kap. 7 — 8)

Problém západní kultury, konfrontace s typem východním. Augustin Smetana o obratu filosofického myšlení. Zákon výkyvů. Filosofie, umění a náboženství představují styk s iracionálním nepodmíněnem . . . . . Str. 36—44.

Kniha čtvrtá. (Kap. 9 — 10)

Kopernikovský obrat skrze transcendentální já. Duševní náraz. Estetické zážitky branou k zážitkům mravním a náboženským. Kierkegaardův paradox. Skok do úrovni viry. Potřeba mystických zážitků. Zdánlivý agnosticismus náboženského poznání. Mysterium kvalitativní úrovni. Znovuzrozením se otvírá vstup do „řádu srdce“ a jistoty viry . . . . . Str. 44—57.